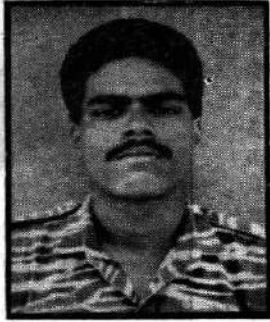

மேஜர் ஜொனி

எங்களால் என்றுமே மறக்க முடியாத அந்த இருள் சூழ்ந்த நாட்கள்.

இங்கே "அமைதி தேடுகின்றோம்" என வந்து - அக்கிரமங்கள் புரிந்த இந்தியத் துப்பாக்கிகளின் ஆட்சிக்காலம்.

வன்னியில், கருப்பட்ட முறிப்பு என்ற சிற்றூர்ப் பொறுப்பாளனாக ஜொனி இருந்தான்.

ஒரு நாள் - அப்போவதய எமது பிரதான போக்குவரத்துச் சாதனமாக இருந்த மிதி வண்டியில் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். அவன் சென்றுகொண்டிருந்த பாதை யாழ்ப்பாணப் பிரதான வீதியில் சந்திக்கின்ற முலை, மிதிவண்டி வளைவில் திரும்பவும் பதுங்கியிருந்த இந்தியப் படையினர் அவன்மீது பாயவும் சரியாக இருந்தது.

எதிர்பாராத தாக்குதல் - கண்ணிமைப் பொழுதிற்றுள் அவன் செயற்பட்டான். தன்னைப் பிடிக்க வந்த படையினர்மீது மிதி வண்டியைத் தூக்கி வீசினான்; அருகில் பதுங்கியிருந்தவர்கள்மீது கைக்குண்டுகளை வீசினான். தப்பி விடுகிறான் ஜொனி.

இந்தச் சம்பவத்தில் 2 இந்தியர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

இப்படியாக - அந்த ஊரில் ஜொனி அரசியல் வேலை செய்த நாட்களில் - அடிக்கடி இந்தியப் படையினரைச் சந்தித்திருக்கிறான். அவை ஒவ்வொன்றும் மயிர்க்கால்களைக் குத்தி நிமிர வைக்கும் சம்பவங்கள். அப்போதெல்லாம் அவன் ஒரு புலிவீரனுக்கே இருக்கக்கூடிய சாதுரி யுத்துடன் தப்பிவிடுவான்.

அந்த ஊரில் - மிகவும் நெருக்கடியான அந்தக் காலகட்டத்தில், கடினமான ஒரு சூழ்நிலைக்குள் நின்று அவன் போராட்டப் பணிகளை ஆற்ற வேண்டியிருந்தது. இந்தியப் படையினரும், இந்திய அடிவருடிகளும் எங்கும் நிறைந்திருந்த அந்த நாட்களில் கிராமங்களிலோ, நகரங்களிலோ அரசியல் வேலை செய்வதென்பது ஒரு சலபமான காரியமாக இருக்கவில்லை.

காடுகள், ஆறுகள், குளங்கள், வயல் வெளிகளினூடாக மைல் கணக்கான தூரங்களிற்கு அவனது கால்கள் நடக்கும். தனது பொறுப்பாளர்களால் ஒப்படைக்கப்படும் வேலைத் திட்டங்களை, இவ்வாறாகச் சிரமப்பட்டுத்தான் அவன் செவ்வனே செய்துமுடிப்பான்.

கருப்பட்ட முறிப்பு என்ற அந்த ஊர், எங்களது போராளிகளின் அணிகள் பொருட்கள், ஆயுதங்கள், ஆவணங்கள், எப்பவற்றோடு, முக்கிய தகவல்களையும் பரிமாறுகின்ற பிரதான இடங்களை ஒன்றாக இருந்தது. போராட்டத்தின் 'பெறுமதி

மிக்' இவ்வகையான வேலைகளுக்காக, இந்த ஊருக்கு வருகின்ற போராளிகளை ஜொனி, மிகுந்த இடர்களுக்கு நடுவில் பாதுகாத்துப் பராமரித்திருக்கிறான்.

இந்தியர்கள் வளைத்து நிற்கும் போதே கிராமத்துக்குள் நுழைந்து, போராட்டக் கருத்துக்களடங்கிய சுவரொட்டிகளை ஒட்டிவிட்டோ, பிரசுரங்களை விநியோகித்துவிட்டோ மிகச்சாதுரியமாகத் தப்பி, அவர்களின் முற்றுகைக்குள் எரிந்து ஜொனி வெளியேறிய சம்பவங்கள் பல உண்டு.

மாணவர்கள், பெண்கள், தொழிலாளர்கள், புத்திஜீவிகள் எனச் சமூகத்தின் எல்லாமட்டத்தினருக்குள்ளும் நுழைந்து, ஜொனி போராட்டக் கருத்துக்களை விதைத்தான். இதன்மூலம் - இளைஞர்களையும், பெண்களையும் பெருமளவில் போராட்டத்தோடு இணைத்தான்.

1989ஆம் ஆண்டு எமதுதேசம் மாவீரர் நாளை முதல்தடவையாக அனுஷ்டித்த போது, கருப்பட்டமுறிப்புப் பகுதியில் அதனைச் சிறப்பாக நடத்தினான். தம்மை நோக்கி இந்தியர்களின் துப்பாக்கி முனைகள் நீண்டிருந்தபோதும், அந்த மக்கள் உணர்வுபூர்வமாக அந்நாளை அனுஷ்டித்தனர். அந்த அளவுக்கு ஜொனி அவர்களோடு இரண்டறக் கலந்து, அவர்களைப் போராட்டத்தின்பால் ஈர்த்திருந்தான்.

அவனையும், தோழர்களையும் ஆபத்து நெருங்கி வந்த பல சந்தர்ப்பங்களில், அவன் நேசித்த இந்த மக்கள்தான் அவர்களுக்குக் கவசமாக நின்றிருக்கின்றார்கள்.

போராடிகளின் குமுகிச்சுவடுகள்

மேஜர் ஜொனி

(தாகநாதி ஜெகதீஸ்வரன்)

மீசாலை வடக்கு, மீசாலை.

பிறப்பு: 19-08-1969

வீரச்சாவு: 07-08-1991

1990இன் ஆரம்பம். இந்தியர்கள் எங்கள் தாயகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இவனது திறமையான செயற்பாடு காரணமாக இவன் மல்லாவிப் பிரதேசப் பொறுப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்டான். போர் நின்றிருந்த அந்த நாட்களில் மக்களிடையில் அரசியல் வேலைத்திட்டங்கள் வேகமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போது, ஜொனி அவ்வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்துமுடித்தான்.

கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள், சிறுவர்களுக்கு கல்வி வசதிகள் செய்தல், பெண்களுக்காக வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் என இவனது செயற்பாடுகள் வளர்ந்தன. அந்த நாட்களில் சின்னக் குழந்தைகள்முதல் ஆச்சி அப்புலரை, மக்கள் ஒவ்வொருவரோடும் இவன்நெருக்கமான உறவுகளை வளர்த்திருந்தான். அவர்களால்

என்றுமே ஜொனியை மறந்துவிட முடியாத அளவுக்கு அது இருந்தது.

1990இன் நடுப்பகுதி. சிறிலங்காப் படையினருடன் இரண்டாவது ஈழப் போர் ஆரம்பித்தது. சண்டைக்குப்போகவேண்டும் என்ற ஜொனியின் ஆவலைப் பூர்த்திசெய்யும் களமாக, அது அமைந்தது.

மாங்குளம் இராணுவ முகாம்பீதான முதலாவது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது. எனினும், வெற்றியீட்டமுடியாமல் போய்விட்ட அந்தத் தாக்குதலின்போது, ஜொனிகாலில் காயமடைந்தான்.

காயம் மாறி, வட்டக்கச்சிப் பிரதேசப் பொறுப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்டுப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபோதும், என்றைக்காவது 'ஒரு நாள் இந்த முகாமை நிர்மூலமாக்கியே ஆகவேண்டும்' என்ற வேட்கையே, அவனுள் விஸ்வரூபம் எடுத்திருந்தது. அந்த நாளும் வந்தது. இரண்டாவது தடவையாகவும், இறுதியானதாகவும் மாங்குளம் இராணுவ முகாம்பீது மேற்கொள்ளப்பட்டதாக்குதலில், ஜொனி பெரும் பங்காற்றினான். அந்தத் தாக்குதலின் வெற்றி ஜொனியைப் பூரிப்படைய வைத்தது.

இந்தத் தாக்குதல் முடிந்து சிறிது காலத்தின் பின், அவனது நீண்டநாள் களவு நனவானது. அரசியல் வேலையிலிருந்து மாற்றம் செய்யப்பட்டு அவன் சமர்முனைக்கு அனுப்பப்பட்டான். அந்த நாட்களில் அவனைக் காண்கின்றபோது ஓர் ஆத்ம திருப்தி அவன் முகத்தில் தெரிந்தது. ஒரு சின்னக்குழந்தை, மிகமிக ஆசையோடு எதிர்பார்த்த ஒரு பொருளை வாங்கிக் கொடுக்கும்போது, அக் குழந்தைக்கு ஏற்படும் மகிழ்வோடு, அவன் சண்டைக் களங்களில் உலாவினான்.

எவ்வளவு ஆர்வத்தோடும் திறமையோடும் அவன் அரசியல்துறை வேலைகளைச் செய்தானோ, அதைவிட அதிக ஆர்வத்தோடு அவன் படைத்துறை வேலைகளில் ஈடுபட்டான். அரசியல் வேலைகளைச் செய்யும்போது, ஒரு சிற்றூர்ப் பொறுப்பாளனாக இருந்து பின்னர் கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசியல் பொறுப்பாளனாகவரும் அளவுக்கு அவனுள் இருந்த ஆற்றல், சண்டைகளின்போதும் வெளிப்படத் தவறவில்லை.

நீண்டகாலமாக அரசியல் வேலை செய்துகொண்டிருந்த அவனுக்கு, அந்தச் சண்டைக்களங்கள் புதிய உற்சாகத்தைக் கொடுத்தன. போர் அரங்கிலே ஒரு முன்னணிச் சண்டைக்காரனாக நின்று..... ஒய்வின்றி உறக்கமின்றி அவன் போரிட்டான்.

ஜொனி -

1989 ஆம் ஆண்டு, ஓகஸ்ட் திங்கள் 19 ஆம் நாள் பிறந்தான்.

அப்பாவும் அம்மாவும் இவனுக்குச் செல்லமாக இட்ட பெயர் ஜெகதீஸ்வரன். குடும்பத்தில் 3 ஆண்களும் 4 பெண்களும் 7 உடன்பிறப்புக்களுக்குப் பின்பு, இவன் பிறந்தான். இவனுக்குப் பின்பு ஒரு தங்கை. எவனிடமும் அதிகம் பேசாத சுபாவமடைய ஜொனி, ஆடம்பர வாழ்வு முறைக்கும் புறம்பானவனாக இருந்தான்.

மீசாலை இவனது ஊர். வீரசிங்கம் மகா வித்தியாலயத்தில் கல்விகற்ற இவனுக்கு, சமூகத்திற்குச் சேவை செய்யவேண்டும் என்ற சிந்தனையும் ஆர்வமும், இயல்பாகவே இருந்தன. சின்ன வயதிலிருந்தே பொது வேலைகளில் ஈடுபடுவான். மீசாலையின் புழுதி படிந்த தெருக்களில், வயல் நிலங்களில், தோட்டவெளிகளில்..... எங்கும் அவனது சேவை பரந்திருந்தது.

பாடசாலையில் கல்வியில் மட்டுமன்றி விளையாட்டுத் துறையிலும் திறமைக்கவனாக ஜொனி இருந்தான். அங்கு மாணவர்

(08ஆம் பக்கம் பார்க்க)

அந்த நீண்ட சண்டை முடிந்தபோது.. எங்கள் ஜொனி வரவில்லை; முதல் நாள் எம்மிடம் அவன் சொல்லிவிட்டும் போனதைப் போல.

நூல் அறிமுகம்

WOMEN FIGHTERS OF LIBERATION TIGERS

Archie Ann

புலிகள் இயக்கத்தின் பெண் போராளிகள் (Women Fighters of Liberation Tigers) என்ற பெயரில்-ஆங்கில மொழியில் - ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

புலிகள் இயக்கத்தின் மகளிர் படையணியினது வரலாற்றுப் பிறப்பையும், அதன் படிநிலை வளர்ச்சிகளையும், அதுகொண்டிருக்கும் ஒப்புமையற்ற - தனித்துவமான - போர் வரலாற்றையும் இந்நூல் தெளிவாகச் சித்திரிக்கின்றது.

புலிகள் இயக்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பெண்கள் படையணியின் பிறப்பிற்கும், அதன் உன்னத வளர்ச்சிக்கும், சாதனைகளுக்கும் பின்னால் இருக்கும் 'பிரபாகரன்' என்ற பெருமனிதனின் வரலாற்றுப் பங்களிப்பையும் இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தலைமைதாங்கி வழிநடாத்தும் புலிகள் இயக்கத்துடன் அணிதிரண்டுள்ள தமிழீழப் பெண்கள், இந்தத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மிகப்பெரிய பங்களிப்பை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வரலாற்று உண்மையை, இந்நூல் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது.

அத்துடன், ஆயுதப் போராட்டத்தின் பிறப்பிற்கு முன்பு நடைபெற்ற அகிம்சை வழிப் போராட்டங்களிலும் தமிழீழப் பெண்கள் தீவிர பங்களிப்புகளைச் செய்து, தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உரம் சேர்த்திருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையையும் எடுத்துக்கூறி, ஒட்டுமொத்தத்தில் தமிழினத்தின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தமிழீழப் பெண்கள் வழங்கி வரும் உன்னத பங்கை, இந்நூல் உலகிற்கு நிறுவிக் காட்டியுள்ளது.

இத்தகையதொரு பின்புலத்திலிருந்து எழுதப்பட்ட இந்நூல், பெண் போராளிகளது போர் வரலாற்றையே பிரதானமாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

போர்க்களங்களில் பெண்புலிகள் காட்டிவரும் போர்த்திறன்களையும், உலகம் வியக்கக்கூடிய அளவுக்கு எங்ஙனம் புலிகள் இயக்கத்தின் பெண்கள் படையணி ஒரு இராணுவ வளர்ச்சியைப் பெற்றது என்பதையும், இந்நூல் ஆழமாக எடுத்து விளக்குகின்றது.

1986ஆம் ஆண்டு, மன்னார் அடம்பலில் பெண் புலிகள் பங்கு கொண்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதலாவது தாக்குதலுடன் ஆரம்பித்து, போரில் புதிய பரிமாணத்தை வெளிக்காட்டிய பலாசிச் சண்டைவரை, மகளிர் படையணியின் போர் வரலாறு இந்நூலில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த 6 வருடப் போர் வரலாற்றில் பெண் புலிகளது பங்கும் இதில் அவர்கள் பெற்றுவிடும் வெற்றிகளும், பெண்கள் படையணியின் இராணுவ வளர்ச்சியும் ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்பில் இந்நூலில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

காடுகளில் நடைபெறும் கரந்தடிப் போர்முறையிலிருந்து நேரடிச் சண்டைவரை, பெண் போராளிகள் எப்படிச் சண்டையிடுகின்றார்கள் என்ற தகவல்களை, போர் அனுபவம் வாய்ந்த பெண் போராளிகளைச் செவ்விகண்டு நூலாசிரியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பழமைவாத சமூகத்தின் அடக்கு முறைக்குள் வாயும் தமிழ்ப் பெண்கள், எப்படி ஆயுதம் தூக்கிப் பலம் வாய்ந்த இந்திய - சிறிலங்காப் படைகளுக்கு எதிராகப் போரிடும் வெற்றிகளைப் பெற்று வருகின்றார்கள் என்பது, மேற்கூறியதைப் பொறுத்தவரை ஒரு ஆச்சரியமாகவே இருந்து வருகின்றது.

பெண் போராளிகளிடமிருந்து பெற்ற செவ்விகள், முக்கியமான தகவல்கள் மற்றும் ஆவணங்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் இப்புத்தகம், மேற்கூறிய ஆச்சரியத்தைப் பெருமளவு தீர்த்துவக்கும்.

அவுஸ்திரேலியாவைப் பிறப்பிடமாகவும், தமிழீழத்தைத் தனது தாயகமாகவும் வரித்துக்கொண்ட இந்நூலின் ஆசிரியையான அடேல் ஆன் (திருமதி அன்ரன் பாலசிங்கம்), நீண்டகாலமாக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் தன்னை இணைத்து இயங்கி வருகின்றார்.

1984ஆம் ஆண்டு இவர் 'பெண்களும் புரட்சியும்' என்றதொரு நூலையும் எழுதியிருந்தார். அந்த நூலும் புலிகள் இயக்கத்தின் வெளியீடாகவே (ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும்) வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அத்துடன், பெண் விடுதலை தொடர்பாகப் பல கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

'புலிகள் இயக்கத்தின் பெண் போராளிகள்' என்ற இந்நூல், 116 பக்கங்களைக் கொண்டது (படங்கள் நீங்கலாக).

முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக எட்டு அத்தியாயங்களில் பெண் போராளிகளது போர்வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் கருப்பொருளுக்கேற்றார் போல் நிழற்படங்களும் சேர்க்கப்பட்டு, புத்தகம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண் புலிகளின் போர் வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தும் 28 நிழற்படங்கள், இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கில மொழி மூலமான இந்நூல் பெண் புலிகளின் போர் வரலாற்று நூல், வெளிஉலக மக்களுக்கு ஒரு சிறந்த நூலாக அமையுமென்பது தின்னம்.

மேஜர் ஜொனி..

(6ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தலைவனாக இருந்த அவன், திறமையான செயற்பாடுகளுக்காகப் பரிசுகளும் பெற்றிருக்கிறான்.

இந்திய இராணுவம் எமது தாயகத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த அந்தக் காலம், இவனுக்குள் ஒரு புயலையே வீசச்செய்தது. இயல்பாகவே மக்களுக்காக வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற சபாவமுடையவனாக இருந்த ஜொனி, அன்றைய நெருக்கடியான நாட்களில், ஊரில் எமது போராளிகளுக்கு உற்ற துணையாக நின்றார்.

விட்டாரிந்தும் வெளியாட்களுக்கும் தெரியாமல், மறைமுகமாக இயக்கத்திற்கு வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஜொனி, 1989இன் முற்பகுதியில் போராட்டத்தோடு தன்னை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டான்.

இரணைமடுவில் - வன்னியின் அடர்ந்த காடுகளின் நடுவில் - தனது பரிநீசிய முடித்துக்கொண்டு வெளியேறிய இவனுக்கு, எல்லாப் புலிவீரர்களுக்கும் இருப்பதைப் போல, சண்டைக்குப் போகவேணும் என்ற ஆசை இருந்தது.

ஆனாலும், இயக்கம் அரசியல் வேலைகளை வழங்கியபோது, திறமையுடன் அதனைச் செய்யத் தொடங்கினான்.

எங்கள் தேசத்தில், 1991ஆம் ஆண்டின் சிறப்பான நிகழ்வு அதுதான்.

ஆணையிறவுப் பெருஞ்சமர் அந்த நீண்ட சண்டைகளின்போது, ஜொனி உயிர்த்துடிப்புடன் களங்களில் போரிட்டான்.

அந்தச் சமரின் இறுதி நாட்களில் ஒன்று. ஒரு மாலை நேரம்; ஐந்து மணிப் பொழுது.

எங்கள் காவலரணிற்கு வந்த ஜொனி எம்மோடு மகிழ்ச்சியாகக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். நீண்ட நேரம் அன்பான உரையாடல், நேரம் போனதே தெரியவில்லை. இருண்டுவிட்டதால் தனது காவலரணிற்குப் போவதற்காக எழுந்தான்.

தட்டுவன்கொட்டிப் பகுதியில் இவனது அரண்கள் இருந்தன. அப்பகுதியின் பொறுப்பாளனாகவும் இவன்தான் இருந்தான்.

எழுந்தவன், திரும்பிச் சொன்னான்...

"என்ற பொயினரைக் கடந்து ஆமிவாறதெண்டால், என்ற உடம்புக்கு மேலாலதான் வருவான்".

அவன் சொல்லிவிட்டுப் போனபோது நாங்கள் எவருமே அதைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

அன்று இரவு கடந்து மறுநாள் விடிந்து விட்டது. நேரம் ஓடியது. காலை 11 மணியை நெருங்கியபோது விமானங்கள் இரைய, குண்டுகள் அநிர்ச் சண்டை தொடங்கிவிட்டது.

ஜொனியின் காவலரண் பகுதியை நோக்கிப் படை நகரத்துவங்கியது. வானிலிருந்து குண்டுகள் பொழிய, எறிகணைகள் கூவிவர, கனரக வாகனங்கள் - கனரக ஆயுதங்கள் சகிதம் எதிரி மெல்லமெல்ல முன்னேறினான். அது ஒரு கடுமையான-முர்க்கத்தனமான சண்டையாக இருந்தது. தங்களில் சிலர் பிணங்களாய்ச் சரிய, எதிரி அங்குலம் அங்குலமாக நகர்ந்து வந்தான். அந்த நீண்ட சண்டை முடிந்தபோது எங்கள் ஜொனி அவன் வரவில்லை. இன்றுவரை அவன் வரவேயில்லை; முதல் நாள் எம்மிடம் அவன் சொல்லிவிட்டுப் போனதைப் போல.

ஆனால், அவனோடு பழகிய அந்த இனிய நாட்களின் நினைவுகள் என்றும் எம்மோடு பசுமையாய் வாழும். இந்த இலட்சியப் படணத்தில் அவனது நினைவுகள், எம்மோடு துணையாக வரும்.